

Lastovka.

Kdo je ne pozna ljubezljive ptičice, ki jo povsod radi imajo, povsod željno pričakujejo in veselo pozdravljajo kot staro hišno prijateljico! To je domača lastovka, drobna tičica dolžih perot. Kljunček ima kratek in plesk, na konci malo zavít. Trebušek ima bel, zeló šibki nogi in širok vilicam podoben rep. Ker nij ustvarjena za hojo, zato pa skoraj ves dan šviga po zraku sem ter tjá in si loví mrčesov v hrano. S pomladí pride prva nazaj a jeseni gre zadnja od nas, navadno o sv. Miheli. Gnezdo si nareja najraješ pod hlevno, skednjeno ali hišno streho, tudi po vežah, v stajah, kuhinjah in celo v dimnikih. Na cesti ali ob kakem potoku pobira s kljunčkom blato in je nese tjá, kjer si misli zidati gnezdo. S krempeljci se držeč in z repom podprtia polaga s kljunčkom grudico na grudico ter je še celo oslini, da se bolje sprimejo. Da je gnezdice trdnejše, vplete med blatne drobce tudi kako bilko, dlako ali pero. Meseca maja iznese samica po 4 do 6 belih ali rujavo pikčastih jajčic, katera izvali v 12 dnéh, ako je lepo in ugodno vreme. Lastovke so izvrstne letavke, prijazne oznanovalke vesele pomladí in povsod prijavljene ptice. Kadar se v poletnih vročih dneh napravlja k hudemu vremenu, letajo plahoma po zraku in glasno čvrče. Ker lastovke ne delajo nobene kvare, temveč preganjajo le škodljive mrče, bila bi največja predrznost, ako bi je lovili, in ostro kazeni zasluži tisti, kdor te nedolžne ptice prega, jim gnezda razdira ali jih še celo pobija.

Razne stvari.

Drobline.

* (Letošnja zima) je bila na Ruškem tako huda, da so po javnih trgih in dvoriščih ognji goreli, ob katerih so se ljudje greli. V Petrogradu je kazal toplomer skoro zmirom 30 do 35 stopinj mraza. Rusje pravijo, da užé 123 let ne pomnijo take zime.

(Otroci, pazite si zdravja!) V pomladí je užé mnogo otrok pomrlo, a to največ zaradi tega, ker so se pre malo oblekli in se hitro prehladili, ali pa, ker so se na mokro zemljo sedli ali legli, kar je zeló nevarno človeškemu zdravju. Zatorej pazite si zdravja!

Kratkočasnica.

* Oče karajo svojega malopridnega sina Jurčeta zaradi nepokornosti

in grde obnaše. Hudobni Jurč se očetu le posmehuje. Oče to vidéč, vzdihnejo in rekó: „o jaz nesrečnež, da imam tacega sina; jaz se pač nijsem smel svojemu očetu posmehovati, kadar me so svarili!“ — „Kaj,“ reče Jurč, „ali ste tudi vi imeli očeta?“ — „No, to se zna, da sem ga imel, in še mnogo boljšega nego ti,“ rečejo oče v naglici.

Otrokom v zabavo.

Brrr!: Markec začne šteti in reče „1;“ Lukec reče „2“, Markec „3“, Lukec „4“, i.t.d. A pogodila sta se tako, da nobeden izmed njiju ne reče 7, kadar koli pride število 7 na vrsto treba je, da se reče brrr!“ Tako tudi pri številah 14, 21, 28 in pri vseh drugih številih, ki so množine od števila 7; pa tudi pri številih 17, 27, 37, in pri vseh številih, ki imajo v pisanih števila 7 v sebi, reče se namesto dotičnega števila brrr! Kdor se zmoti, plača kazen. — Otroci poskusite tudi vi to igro, a pazite se, da ne plačate kazni!